

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Vbi an alii à privilegiatis possint eas Missas celebrare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

§. VIII.

*De Missis Sancti Beatificati, nondum
Canonizati promissis.
Vbi.*

*An alii à Privilegiatis possint esse
Missas celebrare.*

Incidit hic nova dubitatio. Pro-
misit secularis Sacerdos, accep-
to stipendio, celebrare quasdam
Missas de Beato Francisco Borgia
Socier. Iesu primo Octobris, &
quasdam de Beato Aloysio Gonza-
ga 21. Iunii, qui sunt dies festi eo-
rum natalium; (& potuisse pro-
mittere de Sanctis tribus Martyri-
bus Paulo Michi, Ioanne de Goro,
& Didaco. Quizai 5. Februarii, vel
aliorum similium Beatificatorum,
qui nōdum solenni Canonizatio-
ne in Sanctorum numerum sunt re-
lati) putans sibi sine hæsitatione li-
cere eas Missas recitare; sed cū co-

Cc 4

gnovif.

gnovisset, Summos Pontifices tunc non concessisse facultatem celebrandi, nisi Religiosis Soc. Iesu, quæsit. An posset stare promissis.

2. Dixi (tunc) nam postea Sancta Sedes extendit a prædictas concessionem ad omnes Sacerdotes confluentes in Ecclesia Societatis.

3. Et quidem resolutio pendet ab illa quaestione. An posito quod Pontifex concedit aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu, venerari Sanctum Beatificatum possint licite omnes alii uti tali concessionem? Possuntne v. gr. Sacerdotes omnes sæculares prædictos, vel similes Beatos venerari per Processionem, & Missam in honorem eorum oblatam, perque
alios

a Greg. XV. in Sede Principis 1621.
pro B. Aloysio Urb VIII Alias 1625. pro
B. Borgia. Idem Salvatoris 1627 jun-
cto decr. Sac. Cong. 20. Sep. 1629. pro
trib. Martyribus.

alios cultus Sanctis dari solitos, siue in sua Ecclesia, siue in aliena, siue ipso die Natalis, siue alio? Nam profecto si possunt, poterit & hic Sacerdos illas Missas, quas promissit celebrare, secus, non poterit, sed celebret currentes iis diebus juxta superius dicta §. 2.

4 Pugnante utrimque Doctores, & Turranius *a* quidem cum Granado, *b* alique negant. Concedit Castropalaus, *c* alique ab ipso citati, & consulti.

5 At, amabo te, siste his parumper, amice Lector, Diana *d* affirmat per Theologos Salmanticenses fuisse id determinatum pro negantibus, quod ipse se cognovisse dicit ex relatione M. Dominici de los Reys Ordinis Prædicatorum: Castropalaus *e* asserit per eosdem Doctores Salmanticenses fuisse determinatum

a Turr. 22. t. 1. c. 13, d. 3, b Gran. 12 Contr. t. tr. 7, dis. 4, sc 2, n. 2, c Castrop. t. 1. t. 4, d. 1 p. 5 § 5 nu. 4 d Diana p. 2 tract. 15 res. 55 e Castrop. ib. n. 8

minatum pro concedentibus. Cui ex his duobus fides habenda sit? Certe majoris momenti videtur Castropalai testimonium, quippe qui testatur se, & fuisse præsentem, & unum ex Doctoribus, qui rem disputatam pro concedentibus decreverunt. Quapropter concludo (verba sunt Castropalai) posse Ecclesias Cathedrales, & Episcopos cum suis Clericis supradictos Beatificatos honorare Missa Pontificia, & Officio votivo (hoc est ex devotione non obligatione) processioneque solemnī. Cui opinioni subscripserunt Salmantica anno Domini 1625. cum hic casus consultus fuit, Doctor Balba, &c. Et numeratis circiter viginti Doctoribus, seu Magistris, qui se subscripserant, addit. Et ego minimus, aderam enim, tunc Salmantica.

6 Dicet foras quis. Distingue tempora, & concordabis. Respondeo. At difficile mihi videtur tantam sententiarum mutationem factam fuisse inter tempus à Castropalai

Castropalao notatū, & tempus, quod colligitur ex Diana. Castropalai determinatio fuit anno 1625. quam idem Lugduni impressit anno 1631. Dianæ vero relatio typis evulgata est anno 1632. quando scilicet idem Diana edidit panormi primum, & secundum Tomum suarum Resolutionum: Cum ergo tempus impressionis fere cōsentiat, cōsentire & tempus determinationis probabile est. Melius fortasse suspicari quis posset, patres Ordinis prædicatorum non consensisse cum ceteris Salmanticensibus Magistris, atque adeo M. Dominicū de los Reys ejusdem Ordinis, potius significasse Dianæ prædicatorum placitum, quam Salmanticensium Doctorum resolutionem. Suspicionis meæ cōjectura est, quia inter Theologos, ac Magistros Salmanticenses a Castropalao citatos adsunt ex familia Sancti Augustini, B. Bernardi, S. Benedicti, Beatissimæ Virginis de la Merced, nostræ Societatis; ac mag-

num

gnum silentium de Familia Prædicatorum: fortasse quia contrariam opinionem amplexi sunt. Sed propius ad quæstionem accedamus.

7 Ratto negantium est, quia in *e. i. de Relig & Ven. Sanctorum* nemini licere dicitur absque auctoritate Sedis Apostolicæ aliquem honore publico venerari: Cum ergo tales Beatos venerari sit privilegium, seu gratia. Privilegii autem natura sit, ut non extendatur de persona ad personam; & gratiæ item natura sit ut solum intelligatur concessa iuxta verba supplicationis, sequitur id concedi tantum determinatis personis, & quidem solum illis, pro quibus talis gratia fuit expostulata, non vero aliis.

8 Adde Primo: responsionem Sacræ Congregationis & Cardinalis Beliarmini negantium.

9 Adde Secundo, non fore differentiam inter Sanctos Canoniza-

ros

2 *Apud Dianam & Turr. citatos.*

eos præsertim non positos in Calendario Romano, & inter Beatificatos, si de his indifferenter Missa offerri, & ceteræ solemnitates fieri, pro iisdem, possent.

10 Ratio concedentium, cum quibus sentio, est, quia, cum una Missa eiusdem sit valoris, & dignitatis, ac aliæ quælibet statim atque Pontifex declarat talem Beatum dignum esse una Missa; quæ dicatur ab una determinata persona declarat illum esse dignum omnibus ceteris Missis à quocunque, & quomodocumque celebrandis. Si igitur Beatus remanet sic dignus declaratus, non est unde quilibet sacerdos impediatur illum, per suas Missas, venerari, nec venerabitur, sine Sedis Apostolicæ auctoritate, hæc enim jam intercedit, per illam declarationem, qua dignus missa declaratus est Beatus.

11 Hinc infert merito Castropalaus, posse quemlibet ejus imaginem adorare, adorandum in Altari

Dd

consti-

constituere, publicis processioni-
bus circumferre (adde, & ejus col-
lectam, seu, commemorationē fa-
cere in Missa, infra annū, quod im-
merito; sed consequenter ad suam
sententiam; negavit Granado (Ra-
tio est, quia hi cultus longe inferior-
es sunt Missa, quare si hanc Ponti-
fex concedit, concedit & illos.

12 Ad Rationem negantium Re-
spōdemus per illam concessionem
determinatis personis factam, au-
ferri prohibitionem latam *in d. c. 1.*
Non est igitur recurrendum ad na-
turam Privilegii, seu gratiæ quam-
vis enim habitus fuerit aliquis re-
spectus ad dictas Religiones, in
tollenda tali prohibitione, illa ra-
men ablata, omnes sacerdotes sine
nova gratia remanent liberi ad ve-
nerandum Beatum Missa, & Offi-
cio, ab ipsis ex voluntaria devotio-
ne celebrandis.

13 Ad id, quod primo additum
fatis sit, nunc dicere, de illis re-
sponsionibus non constare autem
eicē.

14. Ad id, quod additur secundo, respondeo, esse, ut cetera taceam, differentiam, quia de Beatificatione permittitur dici Missa, ex vi nimirum ablationis prohibitionis latae In dicto cap. 1. At de Canonizatis etiam nondum ascriptis in Calendario Romano, positivè idem conceditur ex vi Canonizationis publicæ omnibus intimatæ. Quare sacerdos sæcularis, qui negligeret canonizatis Missam celebrare, quando, eis etiam non ascriptis in Calendario illa competit (ut in propria Ecclesia, quando de ijs sit festum, tunc enim etiam non ascriptis convenit Missa, &c.) fecerit contra Rubricas, ac sæcularis, qui negligeret similem Missam celebrare in festo, & propria Ecclesia Beatificatione non ageret contra Rubricas, quia quomodocumque Beatificationis Missa sæcularium non debetur, sed solum permissivè iisdem sæcularibus indulgetur.

15. Confirmo sententiam hanc, quam merito probabiliorè, ac magis

gis

gis piam vocat Castropalaus, a cō-
firmo, inquam, in hunc modum, ve-
sacerdos secularis non potest cele-
brare Missam de Beato Borgia v. g.
quia Beatus nondum indicatur di-
gnus honore Missæ, & hoc non, ut
modo num, 10. vidimus: vel quia
ipse sacerdos est impeditus, & hoc
non, quia nemo impeditur venera-
ti Beatum honore, quo dignus re-
putatus ab Ecclesia est: ergo cum
aliud caput excogitari nequeat cur
non possit? Fac hunc Sacerdotem
esse regularem, tunc certè proce-
deret argumentum contra ipsum,
hoc modo. Vel hic non potest cele-
brare Missam de Beato, quia Beatus
nōdum est reputatus dignus Missa,
ad hoc non, ut dictum est: vel quia
ipse sacerdos est impeditus, & hoc
quidem sic, quia ob censuram est a
sacrificando exclusus. Cum igitur
in casu nostro sacerdos nullo eius-
modi impedimento laboret, sane
poterit.

16. Gra.

a Castropal. ib. n. 7.

16. Grando *a* concedit, si in Diplomate Pontificio fiat potestas Religiosis celebrandi in honorem Beati, & non addatur particula *taxativa* valde probabile esse, posse alios quoscumque sacerdotes celebrare, dummodo id fiat parentibus illis Religiosis, quibus facta est concessio. Ratio est, (inquit) quia ex Regula iuris, *qui facit per alium, est perinde ac si faciat per se ipsum*: Et quia, Capellanus potest sacrificare per alium.

17. In hoc dicto vnum placet, alterum displicet. Placet ipsa concessio: nostris enim Beatificatis sufficienter faver, siquidem in Brevibus de ipsis, non adest particula taxativa. Displicet vero Ratio, illa enim Regula habet *b* sexentas limitationes, & rectè Glossa *c* sic habet. *Quid facit per alium est perinde ac si faciat per se ipsum, quando ille a-*

D d 3

Etus

a Gran. ib. n. 16. *b* Gloss. in Reg. 63. de Reg. iur. in 6. *c* Gloss. in Reg. 72. de Reg. iur. in 6.

Plus potest (cuique de jure) *expedire per alium*. Quare debuit Granado probare hunc actum celebrandi concessum Religiosis posse per alium de jure expediri, ergo nihil probavit afferendo secum illam Regulam: multo minus afferendo exemplum Capellani, de quo constat non obligari personaliter. Adde adversarij ajunt hanc concessionem esse Privilegium solum personis Religiosis concessum, & in hoc ponunt totam vim suæ probationis, ut vidimus n. 7. qua ratione probare valent alijs competere posse, adeoque posse ejusmodi actum celebrandi de Beatis per alium expediri.

18. Dices, quid ergo, per nos operatur, seu significat particula *itaque*, quando in dictis concessionibus inveniatur? Respondeo, significat, & quidem explicite, tale privilegium concedi positivè solis illis Religiosis, qui propterea contra Rubricas operarentur, nisi pro Beato celebrent, quando ipsis competit

Missa

Missa
tur,
missi

19
det e
stare
sente
men
quæ

An

Præ

C

run
po
par
co

Missa; tamen non propterea tollitur, quod & aliis indulgeatur permissivè ut ex dictis patet.

19 Ex his quilibet facile concludet cum Sacerdotem nu. i. allatarum stare promissis. sequendo nostram sententiam, potuisse: potuisse tamen non stare, si secus fuisset alia, quæ certè probabilis est.

CAPVT VII.

An interrumpi Missa aliquando possit.

§. I.

Præmittuntur aliqua certa de Interruptione Missæ.

Certum est Primo, nunquam quoad partes essentielles interrumpi Missam, sine gravi peccato posse v. gr. non potest consecrato pane, ita interrumpi, ut omitatur consecratio Calicis, nec consecrato pane,